

Sygn. akt V KZ 48/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie skazanego R. M.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 30 listopada 2015 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 9 września 2015 r., sygn. akt II AKo (...) w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie II W (...) Sądu Rejonowego w S. i wyznaczenia obrońcy z urzędu, na podstawie art. 437 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie II W (...) Sądu Rejonowego w S. Podstawą tego rozstrzygnięcia było stwierdzenie, że R. M. pomimo prawidłowego wezwania i zakreślenia terminu, nie usunął formalnego braku wniosku, polegającego na niesporządzeniu go i niepodpisaniu przez adwokata.

Rozstrzygnięcie to zaskarżył skazany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Bezspornym jest w sprawie, że po złożeniu przez wyznaczonego z urzędu obrońcę opinii o braku podstaw do wznowienia postępowania, skazany został wezwany do usunięcia braku formalnego, wynikającego z dyspozycji art. 545 § 2 k.p.k. Wezwanie to R. M. odebrał w dniu 5 maja 2015 r. i w zakreślonym terminie 7 dni (art. 120§1 k.p.k.) braku nie usunął. W dniu 6 maja 2015 r. złożył natomiast

kolejny wniosek o wyznaczenie innego obrońcy z urzędu do dokonania tej czynności.

W dniu 9 września 2015r. Sędzia II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego wydał zaskarżone zarządzenie.

Skarżący nie kwestionuje tego, że nie usunął braku formalnego, do czego został wezwany. Istota problemu wymagającego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, sprowadza się zatem do tego, czy zasadnie odmówiono wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy. Odpowiedź na to pytanie jest pozytywna. Zawarte w art. 42 ust. 2 Konstytucji prawo do obrony zostało R. M. zapewnione, poprzez wyznaczenie mu w postępowaniu wznowieniowym obrońcy z urzędu. Zarówno ten przepis, jak i regulacja przewidziana w art. 83 k.p.k. nie daje jednak podstaw do wyznaczania kolejnych obrońców z urzędu, o ile dotychczasowi nie spełniają oczekiwań mandanta.

Sąd Najwyższy konsekwentnie stoi na stanowisku, że wyznaczenie kolejnego obrońcy z urzędu do wykonania tych samych czynności uzasadnione byłoby tylko wówczas, gdyby zostało wykazane (np. w postępowaniu dyscyplinarnym) nienależyte wypełnianie obowiązków przez dotychczas wyznaczonego obrońcę (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 29.05.09, IV KZ 31/09, Lex nr 528621; 20.11.08, II KZ 60/08, Lex nr 471017; 10.09.08, II KZ 43/08, OSNKW z 2008r., z. 10, poz.86; 27.02.08, IV KZ 12/08, Lex nr 359307; 18.01.08, III KZ 136/07, Lex nr 359569 i wiele uprzednich).

W niniejszym postępowaniu nie ma żadnych podstaw do stwierdzenia zaniedbań ze strony dotychczas wyznaczonego obrońcy, a jego opinia o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania opracowana została po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem procesowym w sposób szczegółowy i wszechstronny.

W konsekwencji stwierdzić należy, iż w sprawie nie wystąpiły przesłanki do wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu.

W tym stanie rzeczy zażalenie skazanego na uwzględnienie nie zasługiwało, a zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

r.g.

